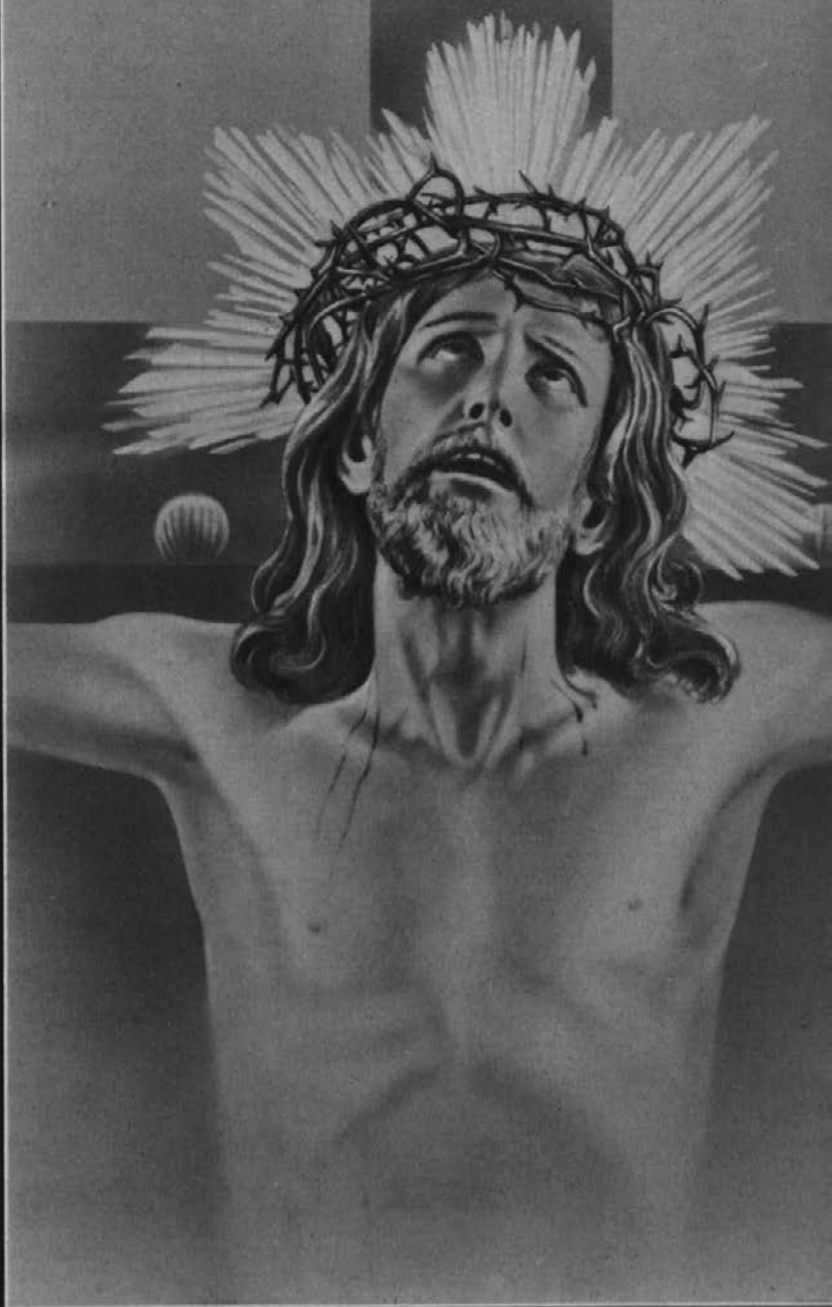

Poštnina
plačana v
gotovini

OD
ME
V
IZ
AFRIKE

APRIL 1939

Odmev iz Afrike. Katoliški misijonski list v podporo afriških misijonov in oprostitev zamorskih sužnjev. Blagoslovljen po štirih zadnjih papežih. Izdaja ga Družba sv. Petra Klaverja. Izide prvega vsakega meseca.

»Odmev iz Afrike stane letno 10 Din, 5 lir, 60 am. cts. Vsako leto ima prilogo »Klaverjev misijonski koledar«. S prilogo stane 15 Din, 7 lir.

Blagovolite naslavljati na: Družba sv. Petra Klaverja, Ljubljana, Metelkova ulica 1. (Ček. štev. 10.887.)

Za Julijsko Benečijo: Roma (123), Via dell'Olmata 16. (Ček. štev. 1/1496.)

Za Ameriko: St. Louis, Mo., West Pine Blvd. 3624, USA.

Po namenu

dobrotnikov Družbe sv. Petra Klaverja in naročnikov »Odmeva iz Afrike« berejo afriški škofje in misijonarji letno
500 svetih maš.

Naše slike v bakrotisku.

1. stran: Naš božji Zveličar, umirajoč na križu. (Slika iz Limpias.)

4. stran: Blagoslov novega zvona v misijonu Vindhock, Južno-zapadna Afrika.

Priporočila za molitev. Sveti Družini, sv. Antonu, sv. Mali Tereziji in služabnici božji Mariji Tereziji: K. L., Prevalje, za stanovitnost v redovnem življenju; A. Š., v težkih družinskih razmerah in za pravo krščansko življenje otrok.

Zahvale. Presv. Sreju Jezusovemu in Marijinemu, sv. Jožefu, sv. Ani, sv. Antonu, sv. Janezu Bosku in služabnici božji Mariji Tereziji Ledóchowski: Neimenovani se zahvali za pomoč v važni družinski zadevi ter se še nadalje priporoča v vseh dušnih in telesnih potrebah; K. I., Cerklje, se zahvali za dvakratno uslišanje. — M. J., R., se zahvali za več uslišanih prošenj v težkih razmerah; U. O., Velika Račna, za dobljeno zdravje; A. R., Sv. Lucija ob Soči, se zahvali za uslišano prošnjo.

Prejeli iz Celja, K. P. c. 30 din. — Bog povrni!

Spomin na umrle.

† Škof O'Rourke, apostolski vikar, Benin. — Preč. o. Dekempeneer, misijon Bikoro. — Preč. o. Gaudin, misijon Lome. — Preč. g. dekan Arko, Idrija. — Č. s. Felicitas, Rim. — Ivana Plestenjak, Ljubljana. — Ferdinand Kobal, Višnje. — Antonija Gerbec, Trst. — Terezija Cenčič, Longo. — John Blackard, Amerika. — Franc Kržišnik, Zgornja Suša. — Jožef Glastave, Zg. Brnik. — Ana Novak, Orova vas.

Usmiljeni Jezus, daj jim večni mir!

tu

Nj. Svetosti papežu Piju XII.

*prosi od Gospoda
dolgo, slavno in uspešno vladanje
ter z radostnim srcem daruje skupaj
z vsemi člani in naročniki svoje mo-
litve in goreča voščila*

z otroškim spoštovanjem

*Urhovna voditeljica
in vsa Klaverjeva družba*

Jaz sem vstajenje in življenje!

Vojska molitve za Afriko

Molimo in priporočajmo tudi drugim, da molijo! Vnemajmo duše za pravo molitveno križarsko vojno in za dobra dela misijonom na korist, v duhu okrožnice Benedikta XV. »Maximum illud« (>Tisto največje«):

»Žetev je dozorela, a gorečih in svetniških delavcev je malo.«

Kakor vsako leto, tako kliče Družba sv. Petra Klaverja tudi letos na vojsko molitve za Afriko. Vsi verniki, zlasti duhovne in redovne osebe in vsi častilci presv. Srca Jezusovega, naj se udeleže te devetdnevnice. Začne se devet dni pred praznikom Varstva sv. Jožefa. Kdor je tedaj zadržan, naj jo opravi pozneje ali katerikoli čas med letom. Teh devet dni bomo torej molili »Spravno molitev v čast presv. Srcu Jezusovemu za afriške zamorce«, ki je natisnjena v »Odmevu« na tretji strani ovitka. Delajmo silo presv. Srcu Jezusovemu, da se usmili naših ubogih, še poganskih bratov in sester v Afriki, ki ječijo v temi poganstva. Molimo, da se kmalu vsa Afrika spreobrne in zagleda luč svete vere.

Molitev je in ostane naše najmočnejše orožje v boju za duše poganov. Molitev pridobiva delovanju misijo-

narjev božji blagoslov. Brez božjega blagoslova pa bi bil ves njih trud itak zastonj. Z molitvijo lahko podpira misijone vsak, tudi največji siromak! Z molitvijo lahko podpirajo misijone tudi bolniki in otroci!

Zato pogumno na vojsko molitve za Afriko! Bog tako hoče!

Spravna molitvica za devetdnevnicu je tudi natisnjena na posebnem lističu in se dobi pri Družbi sv. Petra Klaverja zastonj ter kolikor izvodov kdo hoče. Prosimo samo za poravnavo poštnine. Naslov glejte na drugi strani.

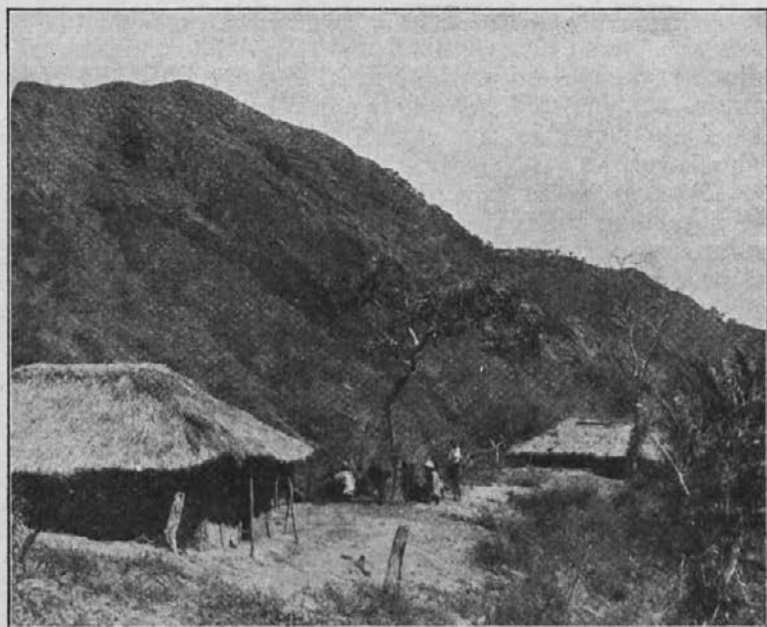
Misijonar kot odposlanec božji

Ako bi misijonar, ki je večkrat edini katoliški duhovnik za 170.000 ljudi, imel pred očmi samo svoje človeške moči in sposobnosti, bi moral obupati. Legel bi, do smrti izmučen, kot nekdanj prerok Elija, pod brinov grm in si želel umreti. Toda tu ni samo človek, ki stoji pred tako veliko nalogo, ampak obenem poslanec božji, ki ve, da ga božja moč in dobrota ne bo zapustila.

Bog pa vedno na novo obnavlja svojo zvezo s človekom. Po vesoljnem potopu je postavil pisano mavrico na nebo, ki je bila znamenje sprave in nove zveze med nebom in zemljo. Mojzesa je učil, kako naj daruje za spravo, da bo Bog ljudstvu zopet grehe odpustil. Vsemogočni na tronu sedeč vedno iznova želi spravo in poravnavo z ljudmi; saj sam pravi, da je njegovo veselje, da biva med človeškimi otroki.

Dokler bo mavrica znamenje upanja — in to bo po božji volji vedno — toliko časa bo Bog naš ljubeznivi Oče in mi moremo imeti do njega neizmerno ljubezen in zaupanje, ki ne bo osramočeno.

Zato pa pojdemo danes vsi vsaj v duhu v poganske kraje kot misijonarji, ako dejansko ne moremo. Plačilo za naše apostolsko delo bo cbilno. Ali pa pošljimo v tihi noči in ob vročem dnevu goreče molitve v afriške kraje, da bo Bog tem večje milosti rosil na delo svojih misijonarjev. Ali pa delajmo vsak po svojih močeh za misijone in pošljimo od preostanka svojega zaslužka en del v podporo ubogih poganskih misijonov. Stotisoči žive v daljnih krajih v temi in smrtni senci, njim nasproti pa en misijonar za 170.000! Sam ne zmore vsega, zato mu hočemo pomagati mi.

Siromašna misijonska šola v pogorju Livingstone.

Božji Zveličar je nekoč rekel, da ima tudi še druge ovce, ki jih želi pripeljati v svoj ovčjak. Pojdimo in poiščimo jih! Kakšna sreča, čast in plačilo, ko moremo iskati duše za Boga! Sveti Dionizij Areopagit imenuje to delo izmed božjih del največje.

Kristjani! Pomagajmo, da bodo ti neizmerni kraji pridobljeni za Boga! On sam hoče tako, saj je rekel, da naj Boga prosimo, da pošlje delavcev v svoj vinograd. Misijonarji, misijonske sestre, pomožne misijonarke za Afriko: veselo in pogumno na delo! Mi drugi smo z Vami kot molilci in sotrudniki.

Bridke preizkušnje

Piše o. Kromer, kongregacija Sv. Duha, vikariat Kilimandžaro.

Zopet ste mi poslali podporo za dva moja najboljša katehista. Prepričani bodite, da visoko cenimo Vašo naklonjenost. Kakšne cene je šele v očeh božjih! Vam se imamo zahvaliti, da moremo vzdrževati svoje šole, sicer

bi jih morali zapreti. Iz ene šole pride vsako leto približno 20 do 30 katehumenov. Vidite, koliko duš v teku let pride do spoznanja resnice prav po šoli in koliko umirajočih krstijo takile katehisti. Katehisti so naši najboljši pomočniki. Bog pa nam je poslal bridko preizkušnjo v tem, da je nekatere najboljših k sebi poklical. Tomaž Ugoga je bil še mlad in je poučeval kakih 10 let; Štefan Fong je bil katehist od leta 1901 dalje. Njegovi učenci so prosili za mnogo sv. maš, ki naj se bero za pokoj njegove duše; dokaz, da je bil splošno spoštovan in priljubljen. Filip Kange je bil tudi od leta 1901 katehist in obenem prednik družbe sv. Jožefa za može. Nismo še pozabili teh udarcev.

Prav za prav je bilo vse leto ena sama veriga preizkušenj; kajti še nobeno leto niso ljudje tako zelo umirali. Umrlo je mnogo mladih mož, ki so zapustili vdove in sirote. Mnogo otrok je pobral oslovski kašelj. Nekatere družine so ob vse otroke. Škof Byrne je bil zaukazal javne molitve, nakar je umrljivost ponehala.

Preden končam, naj Vam še enkrat priporočim naše katehiste. Za misijonarjem je v misijonu katehist prva oseba. On zna občevati z domačini in nam dovaja katehumenov. Zdaj imamo 54 katehistov, ki so vsi dobri.

Da se izkažem Vaši družbi hvaležnega, večkrat darujem najdražje, kar imam: sv. mašo za Vaše dobrotnike in misijonske prijatelje.

To so res dobri ljudje

Poroča o. Pintasilgo iz misijona Tomboka v Angoli.

Naš misijon je pri zamorcih že dobro znan. Takrat ko smo prišli, so rekli: »Novi beli ljudje, nova vera...« To so razumeli, več pa ne. Od tedaj je minilo leto. Zdaj pa reko: »Ta misijon — to pa to! Patri so božji možje; naši očetje so. Poglejte, kako radi se usmilijo bolnikov in jih zdravijo in skrbe zanje, da bi njih lastni starši ne mogli tako. Neko ženo, ki je bila onemogla na poti, je ukazal pater prenesti v misijon. Tu je bila z vsem postrežena, in ko je imela umreti, jo je pater krstil in poskrbel za njen pogreb. Kako lepo delajo z bolniki. Nekateri so nezdravljivi in polni ran. V misijonu molijo, pojo in o ljubem Bogu pripovedujejo. V misijonu je mnogo otrok iz

vasi, ki so vsi lepo vzgojeni, veseli in delavni; ob nedeljah so vsi enako oblečeni.«

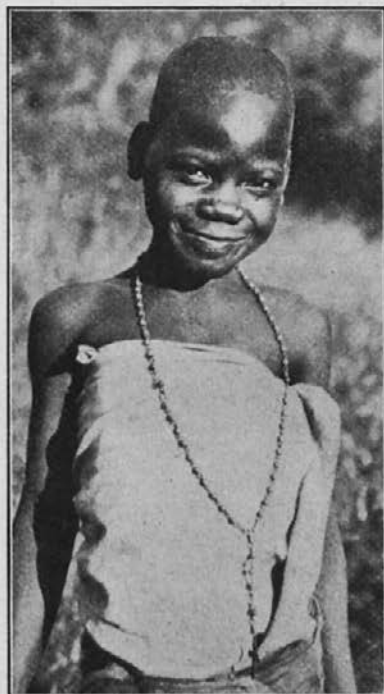
Tako pripovedujejo preprosti ljudje o misijonu in njegovih dobrotah.

Največje upanje stavimo za enkrat na dečke notranje šole, ki jih je 80 in so res pridni. Upamo, da bodo še kdaj nadarjeni in ubogljivi katehisti. Njih dnevno delo je katekizem, šola in ročno delo. Njim se imamo zahvaliti, da smo imeli o božiču peto sv. mašo opolnoči. Vse je bilo navdušeno in presenečeno, ko je cerkev kar blestela v lučicah. Tudi okolica misijona je bila razsvetljena z leščerbami, ki smo jih obesili na drogove, da so ljudje lažje prišli do cerkve. In res so prišli iz najbolj oddaljenih vasi, da so videli lepoto božičnega večera in poslušali božično petje. Dečki so v dveh korih vsi navdušeno peli Angelsko mašo. Pa so se tudi dolgo in vneto vadili in pripravljali na svoj nastop. Kako bi bilo šlo vse še bolj gladko, ako bi mi imeli vsaj majhen harmonij. Sprva so bili dečki kar malodušni, ko jim je bilo gregorijansko petje dotlej še neznano, in so rekli: »Tega se mi nikdar ne bomo mogli naučiti!« Toda počasi je le šlo, tako da so bili nazadnje vsi veseli. Pri drugi in tretji službi božji pa je bilo ljudsko petje.

Toda to še ni vse! Da bi božič ostal ljudem še bolj v spominu in da bi ti dnevi bili še bolj slovesni, smo priredili popoldne olimpijske igre. Čeprav ljudje ponoči niso spali, je vendar prišlo silno veliko ljudstva na misijonsko dvorišče, da bi videli to novost, ki da je vse nekaj drugega, ko njih zastareli in dolgočasni domači tamtam. Tudi ob tej priliki so se naši gojenci postavili. Vse jim je ploskalo in jih hvalilo. Misijon se je ta dan ljudem še bolj priljubil. Le neradi so se proti večeru vrnili v svoje domove.

Bog ve, ali bomo drugo leto že mogli postaviti jaslice? In ko bi imeli tudi harmonij! Ministrantov imamo precej, toda obleke ni. Tudi pluviala nimamo, ne monštrance, ne ogrinjala, zato pa tudi nič blagoslova z Najsvetejšim. Prav za prav: vsega nam še manjka, da bi mogli službo božjo slovesno opravljati, ki bi potem res mogočen vtis napravila na naše dobre zamorce.

Naj ljubi Jezus napolni naše dobrotnike z veliko ljubeznijo, da bi nam pomagali; za vse pa, kar so že dali: Pristrčen Bog plačaj!

Čeprav siromak, vendar ves srečen, ker je kristjan in otrok Marijin.

Pet in dvajset let brez zvonov

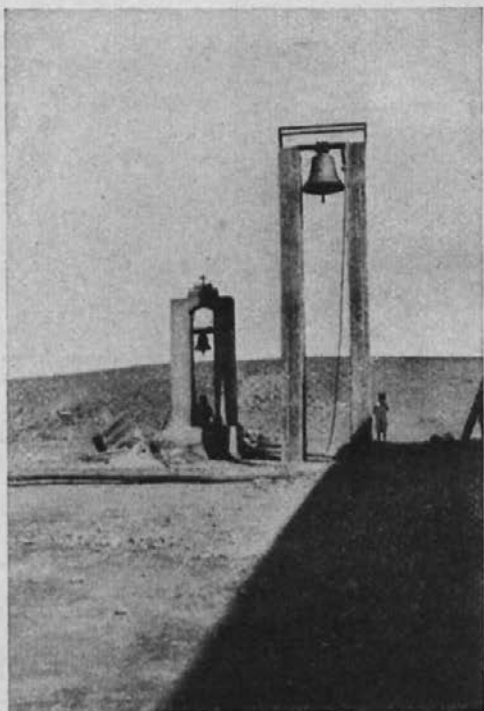
Misijon Upington (Namaqualandija), Južna Afrika.

Še nikdar se nisem tako vesel poslužil prilike, da Vam pišem pismo. Že ko sem dobil Vaše obvestilo, da so zvonovi na poti, sem bil neizmerno vesel; ko pa so zvonovi prišli, je bil to praznik posebne vrste za vso sosesko. Pomislite, da je bil Upington 25 let brez zvonov; zdaj naenkrat pa je bila izpolnjena naša najbolj goreča želja. Naši domačini mi prej kar verjeti niso hoteli, ko sem jim povedal, da dobimo zvonove, ki da so že na poti. Vsi so nestrpno čakali na to, kdaj bodo tu. No, prejšnji teden pa so dospeli. To je bil praznik!

Moram priznati, da sem bil večkrat zelo potr, ko sem gledal našo revščino pri cerkvi in službi božji. Ti zvonovi pa so mi naenkrat dali novega poguma. Še vse bolj pa so navdušili naše domačine, ki so morali toliko let pogre-

šati tisto, na kar so bile sosedne župnije tako ponosne. Zdaj čakajo le še, kdaj zvonovi zapoje.

Kako naj Vam izrazim svojo hvaležnost? Jaz je ne morem zadosti, pač pa bo to storil ljubi Jezus, ki ve, kaj ste s tem storili za naš misijon. Mi pa bomo v hvaležnosti skupno molili za Vas. Takoj ko so zvonovi prispeli, sem vpeljal posebno zahvalno molitev, ki jo vsak dan molimo

Veliko je bilo veselje v misijonu, ko so prišli novi zvonovi.

v cerkvi za vse dobrotnike, ki so kaj pripomogli k temu našemu veselju. Kolikorkrat bodo zvonovi zvonili opoldne ali zvečer ali vabili v cerkev, vselej se bomo hvaležni spomnili blagih darovalcev. Te dni bodo zvonovi blagoslovljeni, potem se pa začne!

In kako velike zvonove bomo imeli. Naši sosedje nimajo takih. Pa Upington potrebuje takih, saj je največji kraj v našem vikariatu. Cele milje daleč se bo slišal glas

velikega zvona. Žal, da se bomo morali za enkrat zadovoljiti le z malim zvonom, ker nimamo zvonika in bomo zato le enega obesili na leseno ogrodje poleg cerkve. Ko pa dozidamo novo cerkev, bomo obesili zvonove v zvonik, ker velikega zvona bi kakšno ogrodje niti ne držalo.

Obetam Vam, da Vas ne bom pozabil pri daritvi svete maše. Gotovo Vas veseli, ko vidite, da ste stotinam ljudi v pozne rodove napravili tako veselje.

Ubog otrok sv. Frančiška

Preprosto in prav po frančiškansko se obrača sestra M. Antonija iz misijona »Maris Stella« prvič na vrhovno voditeljico naše Klaverjeve družbe. Njeno pismo sicer ni bilo namenjeno za javnost, vendar ga tu priobčimo, ker smo prepričani, da bo naše bralce zelo zanimalo:

Vem, da me še nič ne poznate, vendar zaupajoč v Boga si upam, kot ubog otrok sv. Frančiška, razodeti svoje potrebe. — Dne 6. avgusta 1932 sem zapustila svoj domači kraj skupno s prvimi frančiškankami, ki nas je Bog poklical v misijone v Marian-Hillu. Zdaj nas je tu že 18 sester in delujemo v štirih misijonih. To so zelo revne misijonske postaje, ki nas komaj preživijo, in se še nismo mogle udomaćiti. Ako slučajno katera sestra zboli, smo odvisne le od tuje pomoči in na kaka druga zdravila ni misliti. Najmlajša je umrla pred poldrugim letom zaradi hudih naporov in slabega stanovanja in slabe hrane; pobrala jo je jetika. Druga bo šla v kratkem po isti poti. Ena sestra je v sanatoriju v Durbanu, kjer se uči strežništva bolnikom. Da je mogla plačati stroške za svojo bolniško šolo, je morala vse sama naprositi pri dobrih ljudeh, ker naša kongregacija nima sredstev.

Štiri leta zapored nas obiskujejo kobilice in nam napravljajo veliko škodo in žalost. Tudi na zdravju trpimo škodo zaradi te nadloge. Letos zopet ne bo nič z žetvijo. Zaskrbljene se vprašujemo: »Kaj bomo dali jesti našim sirotam in od česa bomo same živele.« Edino naše upanje je Bog. Pa saj smo navajene pomanjkanja. Vendar, ako hočemo vztrajati pri obilnem delu in ob neugodni krajevni legi, je treba, da tudi telo dobi dovolj okrepcila. Hudo

nam je, da tudi naš častiti misijonar trpi pomanjkanje in to ob napornem delu in ob visoki starosti.

Pa še nekaj bi Vas prosila, in to je najbolj važno, ker gre za rešenje duš. Pred nekaj leti so prosili domačini našega preč. misijonarja, da bi ustanovil šolo in preskrbel kako učiteljsko moč za tukajšnje otroke, ker imajo otroci do misijona ponekod do tri ure. Pater misijonar se je pobrigal in je postavil s pomočjo domačinov malo hišico iz prsti in jo pokrtil s slamo. Kako so bili ljudje veseli, zlasti še, ko so dobili za učiteljico eno sestro domačinko. Sprva je bilo le 12 otrok, danes jih je 70. Hišica je postala premajhna in se zaradi mokrote že podira. Ostrešje so mravlje razgrizle. Zato bi nujno potrebovali novo šolo. Ena naših sester se razume na zidanje in bi se tega dela lotila, ko bi le mogli nabaviti cementa in pločevine. Že tu in tam sem potrkala na dobra srca, toda do zdaj še brez uspeha; ljudje nimajo denarja. Cement in pločevina bi stala do 50 funtov šterlingov, ako računam še prevozne stroške.

Vidite, da je zadeva zelo važna, zato Vas prosim — pomagajte nam iz zadrege!

Kratka misijonska poročila.

Veselo iznenadenje. Bog povrni! Srčna hvala za poslano. Prišel sem s potovanja domov, doma pa me je čakalo veselo iznenadenje: krasen ciborij in dva lepa svečnika. Apostol. prefekt mi je izročil tudi znesek v denarju, ki ste mu ga poslali za moj novi misijon. Za vse najlepša hvala.

Stanujem še vedno v zasilni koči, a mislim kmalu začeti z zidavo trdne hišice.

Svetilka za večno luč, ki ste mi jo poslali, se kaj lepo poda v naši cerkvici. Domačini jo kar občudujejo. Ko bi imeli le še malo monštranco, da bi mogli dajati vernikom blagoslov s presv. Rešnjim Telesom. Tudi oltarnih prtov mi manjka. Imamo 2 mizi za oltarje; toda kadar je en prt v perilu, mora stati ena miza nepokrita.

Rad bi tu vpeljal novo šolo, toda stroškov se bojim. Koliko bodo stale že same knjige, šolske klopi in potem poslopje, čeprav bo le iz lesa in s slamo krito. Treba bo dveh učiteljev, ki bosta hotela ob mesecu biti plačana... To bo stalno breme za misijon; seveda tudi velik dušni dobiček, ker na ta način bi dobili mladino, ki je bodočnost katoliške Afrike. Ako je mi ne dobimo, jo bodo drugi.

P. J. H. Bock, Kumbo, Kamerun.

Rožnovenska nedelja je glavni praznik naše kongregacije. In ravno ta dan smo prejeli Vašo pošiljatev. Poslali ste nam krasno monštranco, ciborij in kadilnico. Bodí Vam izrečena najtoplejša zahvala za ta velikodušni dar. Zato smo mogli na to nedeljo imeti v sestreski kapelici slovesne litanije z blagoslovom. Vaši dobrotni-

ki so bili ta dan sodeležni naših molitev. Tudi ciborija smo zelo veseli, ker smo ga že dolgo pogrešali. Zdaj je naša zakristija dobro opremljena, za kar se imamo zahvaliti Vam in Vašim dobrot-

nikom. Ko bi Vi vedeli, kako je misijonar vesel, ako ima dovolj cerkvene posode, bi bili za Vaš trud vsaj nekoliko poplačani.

S. Felicita Alojzija, samostan sv. rožnega venca, Nigerija.

Božje usmiljenje je veliko

Piše p. Janez Devalle, misijonar Konsolate, Nyeri, Vzhodna Afrika.

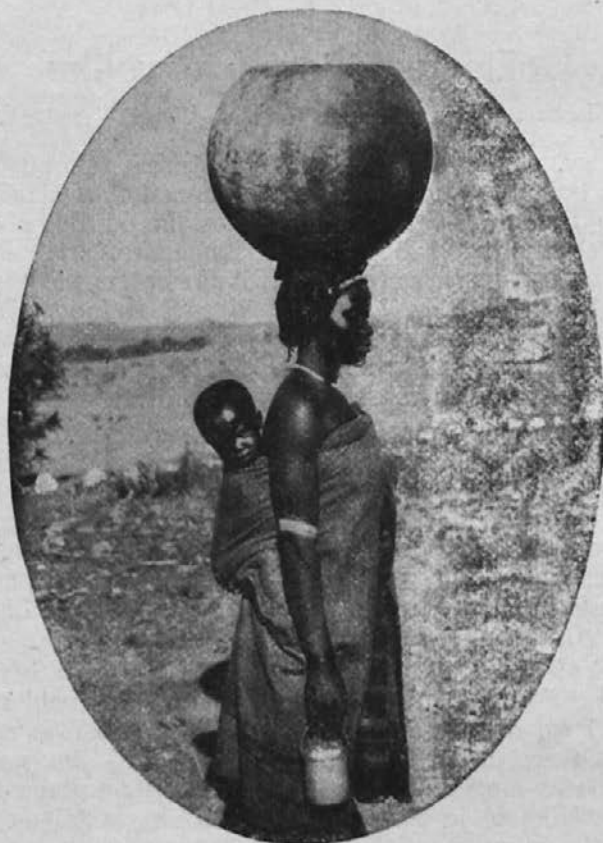
Iz sv. pisma vemo, da so se v starem zakonu angeli mnogo bolj pogosto prikazovali ljudem kakor dandanes. Bili so poslanci božji, k ljudem poslani od Boga, da bi ljudje spoznali, kaj Bog z njimi namerava. Ti božji poslanci so nastopali ob raznih prilikah. Potem pa je prišel na svet naš ljubi Zveličar sam, ki zdaj stalno prebiva v zakramentu sv. Rešnjega Telesa; zato se angeli bolj pogosto prikazujejo, kot bi hoteli pokazati, da niso vredni nastopati tam, kjer Bog sam vedno prebiva.

Pač pa se pogosteje sliši o prikazovanjih angelov v poganskih deželah. Tu so angeli kakor žareče zvezde izpod neba, ki naj razsvetlijo temo poganstva, da se ljudje ozrejo v nebo, kjer je njih domovina. Afriški domačini vedo povedati o takih prikaznih zlasti iz tistih časov, ko misijonarji še niso prišli v njihove kraje. Naj vam zapišem, kaj pripovedujejo stari ljudje v okolici Limwen izza časa, ko belih misijonarjev tam še ni bilo.

Nekoč so se bili zbrali zamorski čarovniki in vaški starešine okrog nekega drevesa, da bi darovali svojim krivim bogovom. To drevo še danes stoji. Hoteli so zaklati mnogo ovac, da bi bogove preprosili, naj jim pošljejo dežja, da bo moglo žito zoreti. Čarovnik je na glas odmolil svoje vzklike in je že stegnil roko, da bi zaklal najbližjo ovco, kar se prikaže ob vzočju drevesa silno lep mladenič, ki ga je obdajala nebeška luč. Razprostrl je roke čez navzoče in zaklical: »Nehajte in poslušajte, kaj vam povem. Prišli bodo beli možje in se nastanili v tej deželi. Učili vas bodo spoznati pravega Boga in ga moliti. Gorje onemu, ki jih ne bo poslušal.« Na te besede je mladenič izginil. Vsi so bili zelo prestrašeni.

Kmalu po tistem so prišli prvi misijonarji Marije Tolažnice. Ljudstvo je takoj reklo: »To so beli možje, ki je o njih govoril mladenič pod svetim drevesom.«

Tudi misijonarju v Igembe so zamorci povedali podoben dogodek. En teden, preden so prišli misijonarji v ta kraj, so ljudje videli, kako se grič (kjer je pozneje bil sezidan misijon) sveti v prečudni svetlobi vsako noč, tako da se je več milj daleč jasno videla okolica. V tej luči so

Vrača se domov, težko obložena z vodo na glavi in otrokom na hrbtu.

videli čredo čisto belih krav, kako so se pasle na travniku. Vsi ljudje so bili prestrašeni in si prikazni niso znali razlagati. Drugi dan so se oborožili in skupno šli proti tistemu kraju, da bi pregnali tujce, če so morebiti skrivaj vdrli v deželo. Toda niti enega človeka niso našli na mestu in nič nenavadnega.

Naslednjo noč so zopet videli isto prikazen. Ko so drugo jutro prišli na kraj, zopet niso nič našli. Ko je tretjo noč bil isti prizor, so potem poklicali čarovnika. Poglavar je dal nekaj najbolj tolstih koz, da bi jih čarovnik daroval poganskim bogovom. Čarovnik je izjavil, da se bo v kratkem dogodilo v kraju nekaj prav važnega. In res: čez teden dni so prišli misijonarji in se naselili na tistem griču. Od tedaj naprej je prikazen prenehala.

Kamuhanda, zamorska princesa.

(Dalje.)

Tretja slika.

Soba angleškega vladnega komisarja v Kampalu.

Komisar (piše pri mizi).

Sluga (vstopi): Ekscelenca, gospod vladni komisar, prišla je princesa Kamuhanda, ki ste jo pred kratkim pozvali k sebi.

Komisar (vstane): Je sama ali v spremstvu?

Sluga: Dva služabnika sta z njo in dve deklici. Pravi, da sta njeni sestrični, princesi Marta in Marija.

Komisar: Pravi si je izbrala! Obe katoličanki! — Naj ostane v predsobi, princesa pa naj vstopi.

Sluga (odpre vrata): Princesa Kamuhanda naj vstopi sama.

Kamuhanda: Pozdravljen, gospod.

Komisar: Pozdravljena tudi ti, princesa. Izvoli sedi.

Kamuhanda: Hvala. (Sede. Govori brez strahu, z dostojanstvom.)

Komisar: Menda malo veš ali vsaj slutiš, zaradi česa sem te povabil sem v Kampalo.

Kamuhanda: Tvojemu povabilu sem sledila. A zakaj si me poklical, mi nisi razodel. Zato ne vem.

Komisar: Naznanili so mi, da zahajaš k misijonarkam v Rubago.

Kamuhanda: Povedali so ti resnico, gospod.

Komisar: Tako? Žal mi je, zaradi tebe žal. A po kaj ho-diš tja?

Kamuhanda: Sestre me uče brati, pisati in moliti.

Komisar: Brati in pisati ti ne bo škodovalo.

Kamuhanda: Moliti tudi ne.

Komisar (presliši): Minister Apolo mi je sporočil, da mu odrekaš pokorščino. In veš, da on skrbi za deželo.

Kamuhanda: Na žalost ima večjo moč ko sam kralj. Ta mora storiti vse po njegovi volji.

Komisar: Apolo je omikan in moder mož. Bival je dalj časa pri nas na Angleškem,

Kamuhanda: Vem.

Komisar: Princessa, bodi pametna, ostani zvesta dosedanji veri in ne sili h katoličanom.

Kamuhanda: Sklenila sem, da postanem katoličanka. In mislim, da ima ugandska princessa še toliko svobode, da sme voliti vero, ki jo je spoznala za pravo.

Komisar: Kaj bo pa rekel namestnik Njegovega Veličanstva v Eutebi? Zelo bo nevoljen, ako zve, da hodiš v Rubago molit. Nič več ti ne bo naklonjen kakor do sedaj. Glej, poklonil ti je že toliko darov, mehke naslanjače, obleke, ogledala in drugo lepотиčje. Vsi ti darovi bodo prenehali, ako zve, da nameravaš postati katoličanka.

Kamuhanda: Mar mi je vse to, če le morem moliti, kjer sama hočem.

Komisar: Pomisli, sedeti boš morala poslej na goli zemlji, ne boš več smela hoditi v evropski noši; prav kakor kaka navadna zamorska ženska boš.

Kamuhanda: Ne bom žalovala po tem. Obleka iz drevesne skorje mi bo prav tako draga.

Komisar: Glej, dete moje, dali ti bomo za moža velikega poglavarja.

Kamuhanda: Ga ne maram.

Komisar: Toda kot kraljeva princessa vendar ne boš vzela kakega kmeta!

Kamuhanda: Vem to in sem se že vsem takim mislim odpovedala.

Komisar: Ne razumem, čemu tako siliš k tistim sestram. Ostani zvesto pri nas. — Glej, Jožefa poznaš. Čeden dečko. In kraljeve krvi. Tega ti damo za ženina.

Kamuhanda (se veselo zasmije): Saj je Jožef vendar moj bratranec! S takim vendar ne morem zakona sklepati.

Komisar: O, bi že dobili spregled za vaju.

Kamuhanda: Ne, to pri nas Bagdancih ni mogoče. Bila bi to zanj in zame huda sramota.

Komisar: Toda kaj poreče kralj na Angleškem, ako zve o tvoji trmi? Še ti ne zdi, da se bo hudo srdil?

Kamuhanda: Naj se. Mu ne morem pomagati.

Komisar: A kaj, če bi te tvoji lastni ljudje umorili, ako boš vztrajala pri svojem sklepu? (Dalje.)

Uslišane molitve

na priprošnje služabnice božje Marije Terezije Ledóhowske.

Že več let sem zelo trpela na očeh in nobena zdravila mi niso pomagala. Pa sem se končno zatekla do služabnice božje Marije Terezije z devetdnevnico. Po končani devetdnevnici se mi je stanje očitnoboljšalo. »Mamica zamorčkov« je uslišala mojo prošnjo in mi izprosila ljubo zdravje. Pristrčno se ji zahvalim in obljubim, da bom vsak mesec darovala eno sveto obhajilo za spreobrnjenje zamorčkov.

F. D., Dobrna.

Pristrčno se zahvalim služabnici božji Mariji Tereziji, ker mi je že velikokrat pomagala v moji bolezni in me rešila gotove smrti. V zahvalo pošiljam botrinski dar zamorski deklici, ki naj se krsti na ime »Marija«.

M. P., Žetale.

Služabnici božji se iskreno zahvalim za uslišanje v neki težki zadevi in pošiljam obljubljeni dar. Priporočam se ji še za ljubo zdravje dragega očeta.

A. N., Sobota.

Pristrčna zahvala »mamicí zamorčkov« za uslišano prošnjo. Priporočam se ji še nadalje in obljubim, da ostanem zvesta naročnica »Odmeva«.

A. S., Sv. Jernej.

Da izpolnim svojo dolžnost in obljubo, se iskreno zahvalim služabnici božji Mariji Tereziji, da mi je pomagala in da sem po operaciji kmalu ozdravel. »Mamicí zamorčkov« se še nadalje iskreno priporočam v vseh dušnih in telesnih potrebah.

L. M., Begunje.

Zahvaljujem se služabnici božji Mariji Tereziji za uslišano prošnjo. Pošiljam obljubljeni botrinski dar dvema zamorčkoma, ki naj se krstita na ime »Jožef« in »Cecilija«. Obljubim, da bom po svojih močeh vse življenje podpirala misijone. Prosim objave v »Odmevu«.

Z. J. S., Vrtojba — Gorica.

Imela sem hud glavobol in zobobol, tako da že dve noči nisem mogla nič spati. Položila sem podobico služabnice božje Marije Terezije na glavo in takoj so bolečine ponehale. Že čez pol ure sem mirno zaspala in zobje me niso več boleli. Pristrčno se ji zahvalim za pomoč ter se ji še nadalje priporočam.

R. V., Lukanja.

Služabnici božji Mariji Tereziji se pristrčno zahvalim za uslišano prošnjo v zelo važni zadevi. Pošiljam obljubljeni botrinski dar ter se ji še nadalje priporočam.

A. M., Dramlje.

Izpolnim dolžnost hvaležnosti, da se javno zahvalim služabnici božji Mariji Tereziji za pomoč v bolezni. Velike bolečine sem trpel v hrbtu zaradi revmatizma in vsa zdravniška pomoč ni nič pomagala. Z ženo sva začela opravljati devetdnevnico k služ. božji Mariji Tereziji in kmalu je šlo na bolje. Tudi moja žena je bila zelo bolna v glavi in teklo ji je iz ušes. Zdravila ji niso nič pomagala. Ko pa se je zatekla za pomoč do služabnice božje Marije Terezije, je kmalu ozdravela. Pristrčna zahvala.

V. J., Vrhpolje.

Nešteto zahval dolgujem naši dobri »mamicí zamorčkov«, ker sem prepričana, da ni bila še nobena prošnja zastoj. Večkrat sem dobila pomoč, še preden je bila devetdnevnica končana. Pristrčna ji zahvala za vse prejete dobrote. Še nadalje se ji priporočam. Po svojih močeh bom vedno pomagala misijonom.

N. N., Ribnica.

Služabnici božji Mariji Tereziji se iskreno zahvaljujem za prejete dobrote in milosti: A. K., Ljubljana, za dobljeno zdravje. — L. P., Moste, za dvakratno pomoč in uslišano prošnjo v bolezni. —

J. S., Ljubljana, za dobljeno pomoč in uslišano prošnjo v več zadevah. — T. M., Gostinca, za večkratno uslišanje in se še nadalje priporoča. — B. M., Ljubljana 7, za pomoč v sodnijski zadevi. — A. D., Vače, se zahvali za večkrat uslišane prošnje in za vse prejete dobrote in milosti. — O. F., Zihpolje, za uslišano prošnjo v zelo važni zadevi ter se ji še nadalje priporočam. — S. Ž., Vipava, za prejeto pomoč v mnogih zadevah in za dobljeno zdravje. — L. K., Ličenca, za prejeto milost ter se še nadalje priporočam. — K. K., Črnomelj, za dobljeno zdravje ter se ji še nadalje priporočam. — K. R., Sela, za uslišano prošnjo ter se ji še nadalje priporočam v dveh drugih zadevah. — M. M., Ribnica, za uslišano prošnjo, v zahvalo pošilja botrinski dar. — K. C., Ptuj, za prejeto milost in dobljeno zdravje dragemu sorodniku. — M. G., Konjice, za uslišano prošnjo. — M. Pišec za prejeto milost in dobljeno zdravje. — L. Ferarič za uslišanje ter se še priporoča. — M. M., Postojna, za uslišano prošnjo v neki posebni zadevi ter se ji še priporoča. — M. U. A. za zboljšanje zdravja ter se ji priporočam za popolno ozdravljenje. — M. M., Velika Loka, za hitro ozdravljenje rane na nogi. — M. G., Obrh, za uslišanje v neki nujni zadevi. — N. N., Frankolovo, za prejeto milost in pošilja obljubeni misijonski dar. — M. F., Lava, za uslišano prošnjo in dobljeno zdravje hčerki, v zahvalo pošilja botrinski dar. — M. T., Kleče, za uslišano prošnjo. — M. P., Šmartno, za dobljeno zdravje. — A. B., Šmarjetna gora, za prejeto pomoč v neki važni zadevi in pošilja botrinski dar zamorski deklici na ime »Marija Terezija«. — Družina J. K., Vrhnika, za uslišano prošnjo in se ji še priporoča. — N. N. se zahvaljuje za vrnjeno zdravje možu in pošilja botrinski dar zamorčku, ki naj se krsti na ime »Mihael«. — K. Ž., Draganja vas, za dobljeno zdravje sinu in pošilja misijonski dar. — M. O., Krbulje, za dobljeno zdravje in se še nadalje priporoča. — M. P., Kočevje, za pomoč v denarnih zadevah in za ljubo vrnjeno zdravje ter se še nadalje priporoča. — B. K., Brezovica, za večkratno uslišanje, v zahvalo pošilja botrinski dar. — Ana B., Šmarjetna gora, za pomoč pri živini in v neki drugi važni zadevi, pošilja dar za dva katekizma zamorčkom. — Naročnica »Odmeva« se tisočero zahvali »mamicu zamorčkov« za dobljeno uslišanje in pomoč. — Družina Čeplak, Ljubljana, za večkratno pomoč v važnih zadevah. — R. P., H., za uslišano prošnjo.

Služabniki božji Mariji Tereziji Ledóchowski se priporočajo: N. N., Vrtojba, za pomoč v bolezni. — A. D., Vače, v treh važnih zadevah. — W. J., Ljubljana 7, za ljubo zdravje sebi in družini. — B. P. v važni družinski zadevi in za srečen izid sodnijske razprave. — N. N., Ljubljana, za spreobrnjenje moža. — R. J., Zagorje, za pomoč v neki važni zadevi. — I. Ž., Št. Vid, za pomoč v več zelo važnih zadevah. — P. Z., Lončarjev dol, za pomoč v raznih težavah in bridkosti. — A. D., Borovnica, za ljubo zdravje. — B. Z., Cerklje, v neki važni zadevi. — F. K., Prestrane, v raznih zadevah. — V. L., Ljubljana, v neki važni zadevi in za ljubo zdravje. — M. Petrič za ljubo zdravje. — M. K., Ljubljana, za spreobrnjenje dveh oseb. — F. F., Ladre, za zdravje brez operacije. — J. V., Postojna, v neki zadevi.

Ponatis člankov iz »Odmeva iz Afrike« ni dovoljen, ponatis misijonskih pism in poročil* le z natančnim podatkom virov. Predstavniki in lastniki lista Družba sv. Petra Klaverja v Ljubljani.

Odgovorni urednik: Jože Košiček, Ljubljana.

Tiska Jugoslovanska tiskarna v Ljubljani: Karel Čuč.

39 12.500

Molitev k presv. Srcu Jezusovemu za afriške zamorce

(Za devetdnevnic.)

O mili Jezus, Odrešenik vsega človeštva, poglej milostno na afriške zamorce, ki živijo v največji revii in zdihujejo v jarmu pregrehe. Zatekamo se k Tebi in te prosimo za svoje najnesrečnejše brate, da bi potolažili Tvojo češčenja vredno pravičnost. Združeni z vsemi dušami, ki Te ljubijo, Te zahvalimo za vse neskončne dobrote, ki si jih dodelil nam in tudi tem narodom. Z željo navdaui, da bi Tvojemu presvete-mu Srcu zadostili, Te ponižno pro-simo: odpusti jim nevero! Objoku-

jemo vse grehe, s katerimi so ti narodi Tvoje božje veličastvo razžalili. Kot povračilo in v spravo Ti darujemo naš največji zaklad — Tvoje lastno presveto Srce, ki je zaradi grehov trpelo neskončne muke. Sprejmi tudi, da se popravijo te krivice, molitve, zasluženja in zadostila Tvoje presvete Matere Device Marije in njenega ženina sv. Jožefa, vseh angelov in svetnikov, kakor tudi vse katoliške Cerkve.

O ljubeznivi Jezus! bodi naklonjen nesrečnim zamorskim rodovom! Razsvetli jih, ki živijo v temi in smrtni senci. — Amen.

Sv. apostolska stolica je dovolila za vsako devetdnevnicu, katera se kadarkoli v letu javno ali zasebno opravlja v čast presvete-mu Srcu Jezusovemu, tele odpustke:

1. 300 dni za vsak dan devetdnevnicu.
2. Popolni odpustek enkrat med devetdnevnicu ali v naslednjih osmih dnevih. (Pogoji navadni: spoved, sv. obhajilo, molitev po namenu sv. očeta.) Sv. oče Pij IX. so dne 5. januarja 1849 dovolili, da verniki smejo za zadobitev odpustkov moliti kakršnokoli od sv. Cerkve priznano molitev, torej tudi zgoraj natisnjeno.

POPOLNI ODPUSTKI

za člane Družbe sv. Petra Klaverja pod navadnimi pogoji:

dne 3. aprila: sv. Benedikt Filadelfa.

dne 26. aprila: sv. Marija, Mati dobrega sveta.

